

Nr 15.

Ankom till riksdagens kansli den 14 april 1921 kl. 3 e. m.

*Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 15,
i anledning av väckt motion, angående inskränkning i
rätten för ämbetsverk m. fl. att med frågor hänvända
sig till folkvalda myndigheter i orterna och andra.*

I en inom första kammaren väckt och till utskottet för behandling hänvisad motion, nr 142, har herr *Johan Bernhard Johansson* hemställt, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder till inskränkning i ämbetsverkens, de kungliga kommissionernas, kommittéernas och de sakkunnigas allt för vitt gående användning av rätten att med frågor och frågoförmulär hänvända sig till de folkvalda myndigheterna i orterna och andra.

I avseende å motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Med anledning av motionärens uppgift att kommunala organ på grund av ämbetsverkens hänvändelse till desamma för infordrande av statistiska uppgifter börjat vända sig till riksdagens justitieombudsman med anhållan om hans medverkan för lindring därutinnan, får utskottet meddela, att allenast en klagoskrift i ämnet, från kommunalfullmäktige i Våxtorps kommun, blivit till justitieombudsmannen ingiven. Enligt beslut den 31 mars 1921 har justitieombudsmannen funnit berörda skrift icke föranleda vidare åtgärd från hans sida.

Utskottet.

Motionären utgår ifrån, att den rätt vederbörande myndigheter och kommissioner äga att med frågeformulär och dylikt hänvända sig till kommunala myndigheter och enskilda för erhållande av primäruppgifter tages i anspråk i större omfattning, än som är nödvändigt för att respektive utredningsarbeten skola kunna tjäna de med dem avsedda ändamål. Likaledes synes det vara motionärens uppfattning, att de för inhämtande av dylika uppgifter utsända formulären äro uppgjorda på sådant sätt, att arbetet med besvarandet av de framställda frågorna onödigt försvåras. Den uppfattning, som sålunda kommit till uttryck i förevarande motion, torde ock hysas av en stor del av allmänheten.

Utskottet tilltror sig icke att i frågans nuvarande läge med bestämdhet kunna avgöra, i vad mån klagomålen i fråga äro befogade. Otvivelaktigt synes dock vara, att den ifrågavarande uppgiftsskyldigheten är särskilt för de kommunala myndigheterna synnerligen betungande. Önskligt vore därför, att en utredning komme till stånd rörande möjligheterna att vidtaga åtgärder i av motionären angivet syftemål. Man torde hava anledning förmoda, att av utredningen skulle framgå, att inskränkningar och förenklingar i fråga om inhämtandet av uppgifter äro möjliga och lämpliga. I varje fall vore en sådan utredning säkerligen ägnad att öka insikten om undersökningarnas betydelse och höja intresset för deras ändamål, varigenom även större garanti skulle vinnas för uppgifternas noggrannhet och fullständighet. Motvilligheten i fråga om uppgifternas lämnande skulle minskas och den uppgifterna infordrande myndighetens utredningsarbete därigenom underlättas.

Såsom motionären erinrat, hava särskilda sakkunniga tillsatts med uppgift att verkställa utredning angående minskning av utgifterna för den officiella statistiken samt angående frågan huruvida och i vilken utsträckning viss permanent kontroll, företrädesvis ur ekonomisk synpunkt, över det statistiska arbetets bedrivande lämpligen borde anordnas. Då förevarande ämne tydligen äger nära samband med den åt berörda sakkunniga för utredning överlämnade frågan, synes jämväl det i motionen avhandlade spörsmålet lämpligen böra till dem överlämnas för utredning.

På grund av det anförda får utskottet hemställa,

att första kammaren måtte för sin del besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t måtte låta utreda, huruvida och i vad mån inskränkningar och förenklingar i fråga om inhämtandet av

uppgifter må kunna åstadkommas samt därefter vidtaga de åtgärder, som av utredningen kunna föranledas.

Stockholm den 14 april 1921.

På utskottets vägnar:

TH. BORELL.

Närvarande vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet: herrar *Borell, Lundberg, Carlsson, friherre Earnekow, Grevesmühl, Strutz* och *Johansson* i Tväråselet.
